

Vår ständiga väntan på – vem då?

Jag heter Ulf Wickbom. Dom där två luffarna som sitter och väntar på Godot, dom väntar nog inte lika förgäves som hundratusentals svenskar som sitter på jobbet och väntar på Ledaren. Det heter inte chef längre, det heter Ledare, med ett mycket stort L, fast det ser man inte, för Ledaren är lika stor som Vintergatan och lika avlägsen i yttre rymden. Först kommer Godot, sen kommer kanske Vintergatan, sen kommer nog inget mer, i varje fall inte den idealiske ledaren. Många har ersatt tron på Kristi återkomst med en mer modern dröm om paradiset. Jag sätter en slant på Jesus.

Förr fanns det chefer, byråchefer, bataljonschefer, verkstadschefer och chefer för seminestationen i södra Skaraborg. Oftast var det någon specialist som hade beförädrats över

sin kompetensnivå. Men det fungerade eftersom alla visste att avdelningschefen Johansson var totalt hopplös som administratör och dessutom inte tålde folk.

Nu heter det ledare, säger hurra-vad-vi-är-bra-konsulterna. Tittar man närmare på konsulternas ledarideal, så är det något slags övermänniska som hundratusentals svenskar lurats att vänta på. Även minsta biträdande chefen på seminestationen ska vara hövding, överstepräst och bard och gärna kraftigt androgyn coach med hög IQ och lika hög EQ, som betyder hög empatifaktor, dvs förmågan att gråta en skvätt med medarbetarna, när man själv har fattat tuffa beslut.

Den moderna platsannonsen är nåt slags platsnonsens, som får självaste Nietzsche att verka ganska suboptimerad i sina anspråk. Idag söker man 25-åringar med lång livserfarenhet, man vill ha en gose-variant av Jan Stenbeck, en profithungrig Dalai Lama, en gruppdynamisk Winston Churchill, en klonad

upplaga av Margaret Thatcher och Mother Theresa, allt i en och samma person. Om man bara kunde komma åt lite DNA från Jack Nasser, Amelia Adamo och handbollslandslagets tränare Bengt Johansson skulle man kunna leverera ledare på löpande band åt seminestationer över hela landet. Kanske skulle man också ha lite arvs massa från Nelson Mandela för att inte göra medarbetarna besvikna.

Man ska vara allt utom möjligen kraftfull. För när det dyker upp sådana i form av Birgersson, Birgitta Johansson-Hedberg, Göran Persson eller Carl

Bildt, då får styrkan genast negativa förtecken. »Han

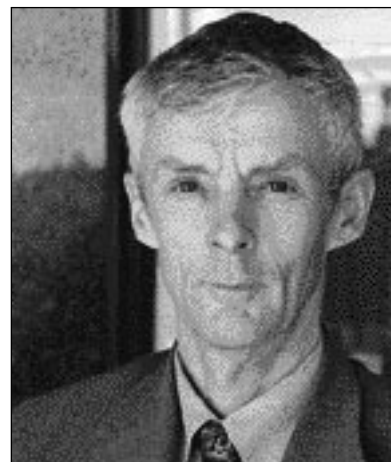
Som Bestämmer», viskar dvärgalåten kring Rosenbad. »Madam Sad-dam», tisslar man om Föreningsbankens VD, som nog behöver rätt

mycket hårdhet i nyporna och skinn på näsan för att hålla styrelseordföranden Collert på plats. Man väntar på Ledaren, som inte får finnas och som framför allt inte finns i tillräckliga upplagor för att besätta nyckelbefattningarna ens på de större seminestationerna.

Chefer är som folk är mest, bra på något men inte allt, lite folkilskna, villrådiga och gråtfärdiga, när medarbetarna bara är motarbetare, som sitter och väntar på Frälsaren. Och ju plattare organisationen är, desto mer tillplattade blir medarbetarna av att vänta på ledarskap. Ju mer självstyrande grupper, desto mer väntar gruppen på Förste Styrman.

Management måste därför handla om att lära medarbetare att ledas av dåliga chefer. Man får göra som Kajsa Varg – ta vad man har – också i arbetslivet.

Det är dags att göra rent hus med Myten om Ledaren. Chefen för seminestationen är inte en Esa-Pekka Salonen, som får minsta piccolaflöjt att bli

KRÖNIKÖR

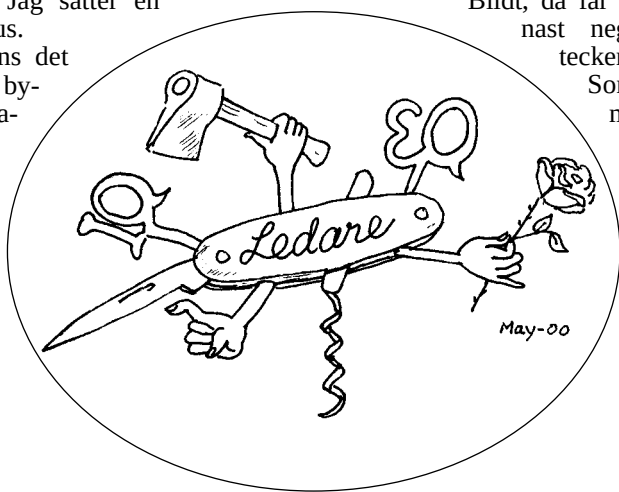
ULF WICKBOM
frilansjournalist

Texten som återges här framfördes av Ulf Wickbom vid Stockholms Läkarförenings jubileumssymposium i samband med föreningens 100-årsfirande den 23 september 2000.

”Idag söker man 25-åringar med lång livserfarenhet, man vill ha en gose-variant av Jan Stenbeck, en profithungrig Dalai Lama, en gruppdynamisk Winston Churchill, en klonad upplaga av Margaret Thatcher och Mother Theresa, allt i en och samma person.”

både världssolist och del av den symfoniska helheten. Chefen är på sin höjd en schweizisk armékniv – många enkla funktioner samlade i en praktisk förpackning. Ska man skära på riktigt är det bättre att skaffa en morakniv.

Medborgare, medarbetare, vänta hellre på Godot, och medan ni väntar: sköt ert jobb på seminestationerna. Glöm det där med Ledaren. Det finns bara en Johan Stael von Holstein – som tur är. •

Den moderne chefen – många enkla funktioner i en förpackning?
ILLUSTRATION: MAY STRANDBERG